

ОДБРАНА

Магазин Министарства одбране и Војске Србије

„Одбрана“ наставља традицију „Рајника“, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА“
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник

Владимир Почуч, потпуковник

Заменик главног уредника

Александар Петровић, капетан

Уредници

Мира Шведић, Душан Глишић

Новинари

Сања Анђелковић

Владимир Вјештић

Мирјана Крстовић, поручник

Биљана Миљић

Стални сарадници

Станислав Арсић, др Себастиан Балаш,
др Славиша Влацић, Милосав Ц. Ђорђевић,
др Милан Мијалковски, др Зоран Миладиновић,
др Миљан Милкић, Будимир М. Попадић,
Никола Остојић, Александар Радић, Влада Ристић,
Драгана Барјактаревић

Дизајн и прелом

Енес Међедовић (ликковни уредник),
Станислава Струњаш, Марија Марић,
Слободан Михаиловић (технички уредници)

Фотографија

Стефана Савић (уредница),
Даримир Банда, Душка Стефановић,
Јово Мамула (фото-репортери)

Језички редактор

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грба

Секретар редакције

Татјана Шућин

Документација

Горан Станковић (фото-центар)

ТЕЛЕФОНИ

Директор 3241-258; 23-809

Главни и одговорни уредник 3241-257; 23-808

Секретар редакције 3201-809; 23-079

Прелом 3240-019; 23-583

Маркетинг 3241-026; 3201-765; 23-765

Преплата 3241-009; 3201-995; 23-995

ТЕЛЕФАКС 3241-258

АДРЕСА

11000 Београд, Браће Југовића 19

odbrana@mod.gov.rs

redakcija@odbrana.mod.gov.rs

www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана“

Преплата

За припаднике МО и Војске Србије преко РСЦ
месечно 160 динара. За претплатнике преко
Поштанске штедионице месечно 180 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА“ АД, Београд,

ISSN 1452-2160

Магазин излази сваког 1. и 15. у месецу



„Одбрана“ је члан
Европског удружења
војних новинара



БРОЈ
236

Официрске
сабље
у Дому
Народне
скупшћине

Снимио Марко РУПЕНА



Специјални прилог 123
Оклопна борбена
возила на Парали
победе у Москви



Специјални прилог 124
Сто година ваздушног
осматрања и јављања
у Србији



12

Завршетак школовања
официра 58. класе ГШУ
и полазника 4. класе ВСБО

ПОВЕРЕЊЕ У ВОЈНО ШКОЛСТВО



20

Обука припадника
Специјалне бригаде

У НЕДРИМА ВЛАСИНЕ



24

Кадети Војне академије рода
Речних јединица у Будимпешти

КОЗАРА ПОЛОЖИЛА ИСПИТ



26

Наши најбољи тенкисти
спремни за Тенковски
биатлон

ЈУРИШ НА АЛАБИНО

- 8 Др Филип Ејдус
Доцент Факултета политичких наука
**БАЛКАН ПРЕД
ЧЕТИРИ ИЗАЗОВА**
- 14 Трка у наоружавању
у мултиполарном свету
ОПАСНО ЗАХУКТАВАЊЕ
- 28 Официрска сабља
НАСЛЕЂЕ СВЕТЛЕ ТРАДИЦИЈЕ
- 32 Припадници ВМА на скуповима
војне медицине у свету
**ЖИВА МЕЂУНАРОДНА
АКТИВНОСТ**
- 35 Пројекат у области
одбрамбених технологија
**ИСТРАЖИВАЊА СЕ
НАСТАВЉАЈУ**
- 36 Франк Боланд, доскорашњи директор
Дирекције за планирање снага НАТО-а
**ДОСТИЗАЊЕ ПАРТНЕРСКИХ
ЦИЉЕВА**
- 38 Свештеници дипломате
**ВАТРЕНИ ГОВОРНИК
ВЛАДИКА НИКОЛАЈ**
- 40 Порука исламским верницима
поводом Рамазанског бајрама
РАДОСТ БОЖЈЕ НАГРАДЕ
- 42 Италијани на страни Србије
у Великом рату (2)
ОКУПЉАЊА

Реч уредника

Сабље без канија

5

Од почетка 20. века до данас на Балкану се ратовало у просеку на сваких двадесетак година. Ни у једном од тих сукоба народи на овом простору нису били на истој страни. На згариштима прошлих ратова букнули би нови, који су, као по правилу, у очима неких овдашњих нација виђени као прилика да се исправе неправде, освете злочини и „поврате” територије. И сваки пут злочини би били гнуснији, а неправде очигледније.

Међутим, за победнике и поражене, за правду и неправду, за злочинце и хероје, за међе и тапије на Балкану најмање су се питали балкански народи. О томе се одлучивало у неким далеким, опскурним кабинетима или великим зеленим столовима у Бечу, Берлину, Јалти, Дејтону, Хагу, Њујорку или Бриселу. И после свих тих историјских миротворних и арбитражних скупова сви смо поново живели скупа, понекад у мало „прекомпонованим” државама. Јер, све и да хоћемо, не можемо се одавде ни колективно иселити нити међусобно истребити, премда има неких који верују да је овај други епилог могућ, па чак и пожељан.

Они који су нас „мирили” чинили су то попут хирурга који немарно (или намерно) остави зрнце малигног ткива знајући да ће исти пацијент пре или касније поново dospети под његов скалпел.

Међународни арбитражи су, чини се, увек тако остављали себи посла, знајући да ће гнев и незадовољство поражених једном поново потпалити Балкан. Најзад, ни у једном рату који се овде догодио није било суштинског, већ само привидног илити привременог победника, који је у неком тренутку историје заменио улогу са оним другим. Наравно, не својом вољом. Миротворци су за заслуге од победника добијали споменике и називе улица, а каткад би им се захвалност изражавала у концесијама на природна богатства и повољности-ма у приватизацији државних ресурса.

На нашој официрској сабљи стоји већ свима добро позната порука – „Не вади ме без повода, не враћај ме без части!”. Можда би било пригодно одговарајућим језиком и писмом оплеменити сваки комад оружја на овом полуострву, уз посебну пажњу на објашњење израза „повод” и „част”.

Кoliko се често на овим просторима махало сабљама рекло би се да многе једном исукане никада нису ни враћене у корице. Ако за њих корице уопште и постоје...

Можда су та сечива тако и скована, без порука о „поводу” и „части”, без канија, погодна за сваку руку, подесна за сваку жртву. Да ли их је неко таквим намерно направио и нама овде послао?

Код нас се такве не праве. ■

Александар ПЕТРОВИЋ